

Knihomol

Dvuměsíčník pro příznivce Městské knihovny Hodonín

KVĚTEN / ČERVEN 2022

Slovo úvodem

*Byl pozdní večer – první máj,
večerní máj – byl lásky čas.
Hrdliččin zval ku lásce hlas,
kde borový zaváněl háj.
O lásce šeptal tichý mech,
květoucí strom lhal lásky žel,
svou lásku slavík růži pěl,
růžinu jevil vonný vzdech.*

Nevím jak vy, ale já mám měsíc květen odjakživa, lépe řečeno od školních let, spojen s básní Karla Hynka Máchy – Máj. Nikdy jsem tu básničku neuměla celou nazpaměť, ale první sloky bych odříkala třeba i o půlnoci. Její autor byl bezesporu velmi talentovaným básníkem. Máchu představujeme také jako zakladatele moderní české poezie, tvůrčího žánru, který je v současné době spíše opomíjen. Ovšem ne v hodonínské knihovně. Tady se na **kurzech Tvůrčího psaní** sešlo hned několik „Máchů“, kteří vtiskli poezii život a znovu ji uvádí do povědomí. Podstatná část tohoto vydání je tak se souhlasem autorů věnována **poezii**, poněvadž by byla velká škoda, aby tyto jejich básnické pokusy skončily v šuplíku. A kdo ví, možná si je jednou přečteme i v nějaké vydané sbírce.

Od poezie se přeneseme k měsícům květnu a červnu. Vážou se k nim hned dvě významné události. Zkraje května je to **Světový den svobody tisku**, zejména pro novináře a spisovatele velmi významný den, v červnu je bezesporu hlavní událostí **Mezinárodní den dětí**. Ten se však všude na světě 1. června neslaví. Stránky Knihomolu vás s historií obou významných dnů seznámí podrobněji.

Stejně tak prostřednictvím **Kalendária** poznáte řadu významných osobností, ať už z řad umělců, vědců nebo spisovatelů. Ostatně spisovatelskou tvorbou bude tento dvouměsíčník naplněn víc než dostatečně. Jak už asi víte, Městská knihovna Hodonín je jednou z deseti knihoven v republice, jež se zapojila do projektu Spisovatelé do knihoven. Se spisovateli pak spolupracuje i nadá-

le, zprostředkovává literární čtení například na školách mezi studenty, a ti nám pak posílají **zpětné vazby**. Rádi se jimi, v dobrém slova smyslu, pochlubíme.

Rozhovor do rozkvetlého vydání nám poskytla paní **Ivana Šimková**, která se už více než deset let stará o hodonínskou knihovnu po ekonomické stránce. K tomu však stíhá i plno dalších, rozmanitých aktivit. Určitě vám tento veselý, optimistický rozhovor doporučujeme.

Jste zvědaví i na tradiční **fejeton** Petra Pavláška? Tentokrát se opravdu rozepsal zešířoka. Nejenže poodhalil své soukromí a svěřil se nám se svou první velkou láskou, a tedy i svým „poprvé“, ale nádavkem přidal i poezii „v cizím jazyce“. V jakém a proč, si přečtete hned na celé dvoustraně.

První otázka naší květnové **ankety** zní příznačně: Napsal(a) jste někdy pro někoho nějakou zamilovanou básničku, nebo naopak někdo napsal(a) pro vás? Druhou otázku pak směřujeme na děti.

Seznámíme vás také s **výběrem akcí** Městské knihovny Hodonín nebo doporučenými audioknihami na dovolenou. A ohlédneme se i za Andersenem, mistrem pohádek.

Přejeme vám krásné, pohádkové jaro i blížící se léto. Ať je váš život rozkvetlý jako šeřík v máji, sladký jako červnové jahody a optimistický jako výběr knih nebo **audioknih** z naší knihovny.

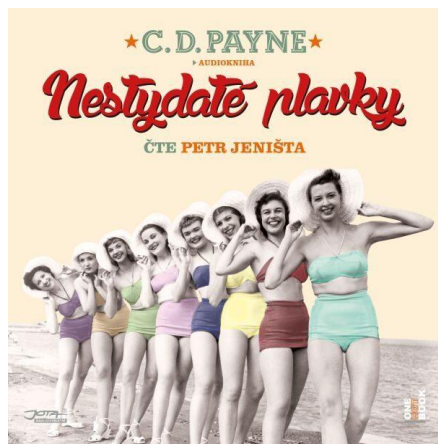
Alexandra Stušková, DiS.

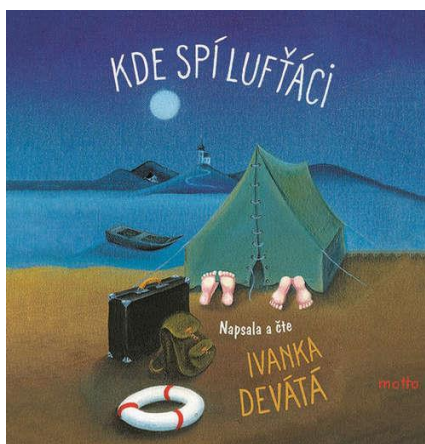
Audioknihy na dovolenou

Řada z vás určitě plánuje dovolenou už i na měsíce květen a červen. Ať už máte před sebou cestu krátkou nebo dalekou, proč si ji nezpříjemnit poslechem audioknih.

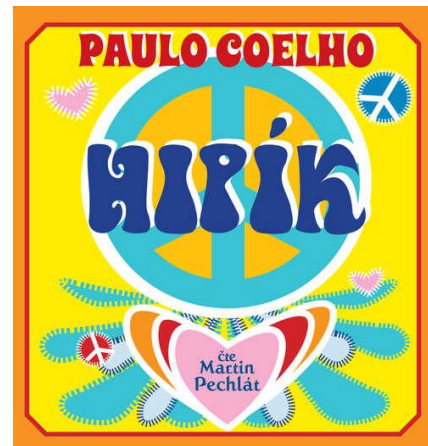
Přijměte tedy malou nabídku tematických **audioknih na dovolenou**.

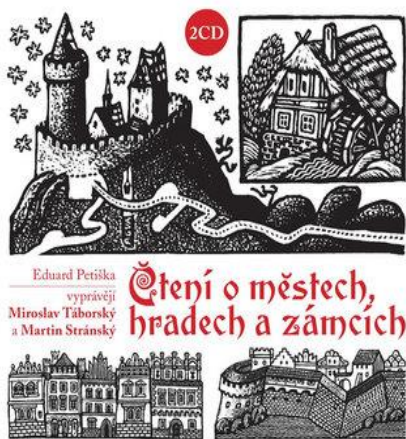
Vítejte v 50. letech, v rodinné firmě na výrobu nadměrných plavek.

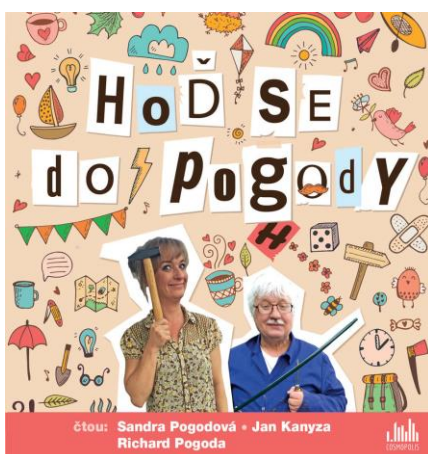
Spát se dá všude, hlavně být na čerstvém vzduchu a nezmoknout.

Přelom 60. a 70. let 20. století. Volná láska, volné cestování.

Navštivte zajímavá města a jejich památky, hrady a zámky.

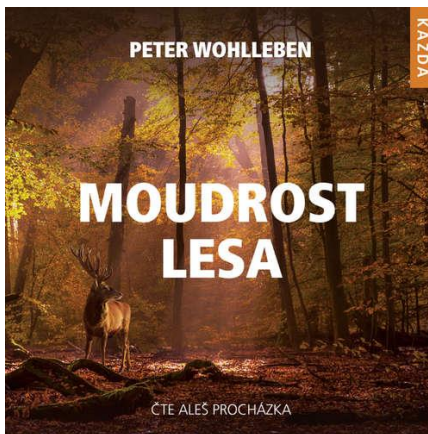
Smích je lékem na všechny strasti. Smějte se. Hod'te se do pogody.

Vložte řízek mezi chleby, vydejte se na prázdniny v Evropě.

Mimořádně zdařilá adaptace s pány Kleplem, Liškou, Poláškem.

Objevte kouzlo přírody, abyste porozuměli životu a... stromům.

Všichni žijeme v blázinci, ale ne všichni musíme být blázny.

Příště: Knižní tipy na dovolenou

Ohlédnutí za Andersenem

Přestože jeden z největších světových pohádkářů Hans Christian Andersen měl výročí svého narození v dubnu, věnujeme mu vzpomínku také v květnu. A to hned ze dvou důvodů. Jednak jsme v době uzávěrky předchozího vydání ještě neměli k dispozici fotografie z akce **Noc s Andersenem**, a druhým důvodem je **poezie**. Že nerozumíte spojitosti poezie s Andersenem? Hned vysvětlíme. Jak už je zmíněno ve Slově úvodem, v hodonínské knihovně byl otevřen

*Je to v centru, na Národní,
čtenáři tam rádi chodí.
Barák nový – velký moc,
kdo by tam chtěl trávit noc?
Já chci, já chci - křičí dítě,
Noc s Andersenem – okouzlí tě.
Čti si, hraj si, maluj v týmu,
jen tu nechyt' velkou rýmu.*

*Spacák, polštář, karimatka,
čeká tě tu Alča, Svatka.
Naše skvělé knihovnice -
o knížkách ti řeknou více.
Po čtení a na svém místě,
cítíš se už téměř jistě.
Teď přijdou ty pravé grády,
co maj děti nejvíc rády.
Hry pro silné povahy
- třeba stezka odvahy.
Také dědek krvavý,
pubertáky zabaví.
Konec hraní, pohlad' knížku,
už si zalez do pelišku.
Máš ho tady – za regálem,
byl jsi kingem, byl jsi králem.*

*Jsi náš čtenář, jak se patří!
Všichni jsme tu sestry, bratři.
Zvládls těžké překážky,
vítězství i porážky.
Na víčka už padá tíha,
nad hlavou ti svítí kniha.
Mění barvu – září modře,
krásné sny..., vyspi se dobře.*

Kurz tvůrčího psaní. V něm se sešla řada velmi talentovaných prozaiků i básníků. Jedním z úkolů, které účastníci kurzu dostali, bylo napsat povídku nebo **básničku týkající se Městské knihovny Hodonín**. Mohli si vybrat jakékoliv oddělení. Autorka **Mgr. Zuzana Teplíková** si vybrala Dětské oddělení a právě v souvislosti s Nocí s Andersenem složila básničku, kterou nezvala příznačně; **Prosím vás, kde v Hodoníně bydlí Andersen?**

Mgr. Zuzana Teplíková

Foto: archiv MěK Hodonín

Z dílny Tvůrčího psaní / téma Hodonínská knihovna

Óda na knihovnice

Ing. Dagmar Alžběta Pastorová

*Končí měsíc knihy,
nehledejte hnidy.*

*Hodonínské knihovnice,
to jsou velké bojovnice.
Nabídnou vám text i zvuk,
v Tvůrčím psaní do typů tůk.*

*Přednášky tu mají,
až se člověku dech tají.
Edukací k dispozici je hromada,
jak to stíhají, to je tedy záhada. 😊*

Hodonínská knihovna

Kateřina Kramlová

*Hodonínská knihovna
na Národní třídě stojí,
je tam taky studovna
a oddělení trojí.*

*Oddělení pro dospělé
má mnoho skvělých knih,
poradí ti tam skvěle
jak se v nich neztratit.*

*V oddělení pro děti
nechybí pytle sedací,
s knihou si tam seděti
čtenář se rád navrací.*

Knihovna Hodonín

Rostislav Krauter

U nás

*Knihovna Hodonín
z poznání stvoří stín.
Do žáru ulice...
na dotek radnice.*

*Knihovna Hodonín
je víc jak stovka vín,
prolité hrdýlky
během prohlídky.*

*Knihovna Hodonín
rozhání v duši splín,
na Tvoji chmuru
najdeme vzpruhu.*

*Jen vezmi za kliku,
z Hodoše chasníku,
stvrdíme muziku
s dcerkami ve mžiku.*

*Nejenom s knihami
setkáš se na dlani
podaných srdíček
(podáš-li malíček).*

*Knižnice v počítač
hravě zde načítáš.
Na kurzy – senior,
do herny – junior.*

*Nabídni vernisáž,
zatrhni tu pasáž,
jež hodí se nejvíce
do hodin mluvnice.*

*Stovky pokladů,
tisíce příkladů,
ročně tu do řady
radí se pořady.*

*Mají tam i Zašívárnu
nenechte se zmást.
Co je to za kulišárnu?
Otázku si budete klást.*

*Zašívárna je klub;
knihy, PS 4 i hry,
od třinácti holka či kluk,
zažijí pohodové dny.*

*Třetí oddělení
je pobočka Brandlova.
Ke čtení i k prohlížení,
nechybí milá obsluha.*

*Zveme vás k nám,
v knihovně jste vítáni,
s rodinou, dětmi či sám,
srdce i knihu na dlani.*

Z dílny Tvůrčího psaní / téma Něžná Poezie

Jana Chudíková

Fialky

To jaro vyrostly jich snad tisíce,
pamatuješ?
Malý oceán drobných safířů.
Kobaltová modř
fialových mašliček
začarovala těch pár chvil na Zemi
v nebe,
kde v polovině nádechu
prožiješ celý život...
a na konci
toužíš po dalším
nádechu,
životě.
Zrozením
voněly fialky u vás za domem.

Sedmikrásky

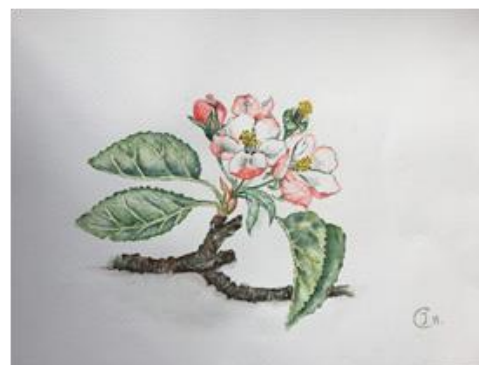
Jako roztržený náhrdelník
říčních perel
rozsypaných po zemi,
jarní sedmikrásky
vyzdobily louku.
Protančíme se mezi vzpomínkami?
Vždyť víš, že tam nám bylo nejlépe.
Toč se a počítej!
Je jich přece jako hvězd na nebi...
a nad ránem i se mnou
všechny zmizí.

...
.
.

Jabloně

Za vsí,
u polí
rozkvétají jabloně.
Pomaličku.
Zlehka
tančí ve větru
a voní
něžností.
V Tobě jemnost.
V kráse pomíjivost.
V přivonění vděčnost.
Jen na chvíli věčnost.
Tak pojd',
v sadu jabloní
voňavá Láska rozkvétá.

Obrázky: ilustrační

Pozvánka do knihovny

Zuzana Obrovská

Pozvání začnu citátem. Každá kniha má duši – duši toho, kdo ji psal a duši těch, kdo ji četli a snili s ní. Tímto bych chtěla poznat lidské bytosti, které se chtějí dostat do říše snů, fantazie, do doby minulé, současné a budoucí. Do pekla i do ráje, pod zem i na měsíc, na severní pól či na zahrádku. Taky ty, kteří se chtějí naučit něco nového, nebo se jen dozvědět, jak rozmanitý je lidský život a svět

okolo nás. Jestli vás něco z toho oslovilo, a věřím, že určitě ano, zavítejte do Městské knihovny Hodonín. Víím, jsem si jistá, že najdete odpovědi na mnoho otázek a také, že další nastanou. A to vás přivede zpátky. Pozvánku zakončím ještě jedním citátem, jehož autorem je Albert Einstein; „Lepší než vědomost je fantazie.“ Obojí, a mnohem víc, v prostorách hodonínské knihovny najdete.

Rozhovor

Ivana Šimková / Jsou podstatnější věci, které za peníze nekoupíš

Se stejnou pečlivostí, jako se stará o květiny, se stará i o finanční chod hodonínské knihovny. Sedí za zavřenými dveřmi ekonomického oddělení a poznáte ji podle typicky krátkého sestřihu černých vlasů. Jmenuje se Ivana Šimková, ale nikdo jí neřekne jinak než Iva.

Ivy, v tvójí kanceláři si nelze nepovšimnout bohaté flóry. I doma máš tolik rostlin?

Hodně kvítek mám na verandě, ze které to pak na jaro stěhuji všechno ven. Přímo doma ne, tam nemám tolik prostoru. Zato si to užiju pak venku na zahradě. Když mám všechno zalévat, tak si říkám, naposledy jsem si toho tolik koupila..., ale mám asi krátkou paměť.

Květiny jsou asi tvójí velkou zálibou.

Mám moc ráda přírodu, takže samozřejmě i květiny, sbírám si bylinky na čaje anebo z nich vyrábím sirupy.

Po kom jsi zdělila takovou lásku k přírodě?

Velkou roli hrálo místo, kde jsem vyrůstala – u lesa s rybníčkem, ale lásku k přírodě jsem pochytila po dědovi Matúšovi. To on mě naučil poznávat a sbírat bylinky, chodily jsme spolu i na hříby... Já mám těch „lásek“ ale daleko víc. Ke sportu, k hudbě, a samozřejmě k rodině, ke vnukovi.

Prozradíš k jakému sportu a jaké hudbě?

35 let jsem hrála aktivně volejbal, ale kvůli zdravotním problémům jsem toho musela nechat, jinak bych hrála doteď. Mám ráda skoro každý sport. V dětství jsem dělala gymnastiku, ve škole atletiku, jezdila jsem i na závody, na gymplu jsem dokonce vrhala kouli. Byla jsem docela dobrá, profesor tělocviku trval na tom, abych se tomu věnovala profesně, že bych mohla být náhradnicí Fibingerové. Nic proti, ale když jsem si představila její fyziognomii, radši jsem toho nechala. 😊

A co se týče hudby, vždyť víš, my jsme generace U2, Briana Adamse, Bruce Springsteena, Metallicy, Bon Joviho, Stinga, tak bych mohla pokračovat dál a dál, jejich koncertů jsem se zúčastnila, je to neskutečný zážitek. Třeba právě U2, to byl můj velký splněný sen.

Sny, které si přejeme, by se měli plnit.

Měli. Mým dalším snem byla i práce s knihami a de facto se mi to vyplnilo. Pracuji v knihovně.

Přes deset let se staráš o chod financí hodonínské knihovny. Předtím jsi pracovala kde?

Na státní sociální podpoře v Hodoníně, to znamená, vyřizovala jsem porodné, přídavky na děti, příspěvky na bydlení ad. Abecedně jsem to měla od A po D, musela jsem se vypořádat s ledasčím. Někdy to bylo opravdu „veselé“. A vtipné taky je, že když jsem bydlela v Hodoníně, tak jsem dojížděla za prací do Ratíškovic a když jsem se pak

přestěhovala do Ratíškovic, tak zase jezdím zpátky do Hodonína. Do práce jsem jaro, léto, podzim jezdila na kole, ale už jsem hodně zvolnila. Každý rok se také zapojuji do akce Do práce na kole, tak snad bude příznivé počasí. Dřív jsem čekala, až bude 0 stupňů, teď čekám na +10 ☺. Vadí mi spíš provoz na silnici. Už dvakrát mě odfouklo na silnici směr Ratíškovice do škarpy auto Hamé Babice (od té doby nekupuji jejich výrobky ☺). Pak jsem začala jezdit trasu přes Rohatec, ale teď už je vybudovaná pěkná cyklostezka Ratíškovice – Pánov, takže v lese je to pohodička.

Vraťme se ještě k tvojí práci ekonomky. Myslíš, že jsou na tom knihovny ohledně financí dobře? Třeba v porovnání s některými jinými kulturními institucemi?

Na to nejde jednoznačně odpovědět. Záleží na zřizovateli, jaké má priority. Náš zřizovatel podporuje kulturu v Hodoníně, tedy i naši knihovnu.

Za co knihovny nejvíc „utrácí“? Je to za knihy?

Ano, značná část finančních prostředků jde na nákup knihovního fondu, to znamená na knihy, audioknihy. Snažíme se uživatelům nabízet co nejširší sortiment, takže nakupujeme i časopisy, deskové hry, sortiment do počítačové učebny atd. No a také zaměstnanci musí z něčeho žít. ☺

Přijdou ti ceny knih a periodik adekvátní?

Tak jako u všeho zboží, i tady se pohybují ceny směrem nahoru. S nárůstem cen knih a periodik jsou samozřejmě spojeny i náklady, jako je cena papíru, tisk, energie, doprava. Ale co se dnes nezdražuje.

Ivy, stalo se ti někdy, že ses nemohla dopočítat? Jak se takové situace řeší?

V takovém případě se lze k výsledku dopátrat vícero způsoby. Pokud se já sama nedopátrám, zatukám vedle na dveře a paní Švejcarová (vedoucí oddělení informačních zdrojů a regionálních služeb pozn.), ta odhalí a vyřeší všechno. ☺

Kdybys měla zázračnou moc k neomezenému přísunu peněz. Co bys pořídila pro Městskou knihovnu Hodonín?

To by chtělo něco rozumného. Opravit střechu, modernizovat Zasedací místnost. Když se dělala Zašívárna a Klidová zóna, vždycky jsem se na těchto realizacích aktivně podílela a sama za sebe musím říct, že jsem s výsledkem spokojená. Obě ty místnosti se mi moc líbí.

A co by sis koupila pro sebe? Myslím ze svého soukromého přísunu. Máš nějaké přání?

To je těžká otázka. Já sice pracuji jako ekonomka, ale na penězích jako takových mi vůbec nezáleží. Nejsem materiální člověk. Jsou podstatnější věci, které za peníze nekoupíš. Třeba zdraví. Ale když už bych si musela vybrat, tak bych asi investovala do cestování, do poznávání. A nemuselo by to být jen zahraničí. I u nás je spousta krásných míst.

To je o tobě známo, že ráda cestuješ. Dokázala bys napsat nějaký článek, povídku, reportáž nebo knihu ze svých cest?

Nedokázala. Já ty zážitky prožívám vnitřně, to si umím užít, ale abych to sepsala, to určitě ne. Spisovatelské geny v sobě nemám a obdivuji každého, kdo ten dar má.

Kdyby sis mohla vybrat, na jakém místě, na světě bys chtěla žít, kde by to bylo?

Mně by to bylo v podstatě jedno, hlavně aby se tam lidé k sobě chovali slušně. Nevadilo by mi žít ani někde na samotě, nejlépe na nějakém statku se zvířaty. Nebo mít nějakou, klidně i dřevěnou budku u moře. Anebo bydlet na horách. Miluji hory. Hlavně, aby to bylo v přírodě. Já jsem

takový nature – člověk ☺.

Nepotřebuji luxus, nesnáším hotelové komplexy. Radši pod stan než do hotelu. Co mě ale hodně mrzí, měla jsem jet před dvěma lety se sestrou na Zanzibar, moc jsme se těšily, jenže začal covid a bylo po Zanzibaru. Ale není všem dnům konec.

Jak jsi vůbec to covidové období snášela? Myslíš, že už je za námi? Že je po všem?

Brala jsem to s rozumem, nepropadala jsem žádné mánii. Ráda bych věřila, že už je po všem. Ale kdo ví. Uvidíme. Zdraví je jedna z nejceněnějších věcí, kterou máme. Fyzické, ale i psychické. Zdraví a rodina.

Ty máš roztomilého vnoučka Matýska, coby milující babička, čteš mu pohádky?

Pravidelně před spaním. Pokaždé, když je u nás. Sám to vyžaduje. Jednou jsem byla unavená, bolela mě hlava a říkám; „Matýsku, dneska to bude asi bez pohádky.“ Ale on to nepřijal. Stoupnul si, rozsvítil, dal ruce v bok..., a tady se bude číst 😊. Ale jsem moc ráda, že má už odmalička kladný vztah ke knihám. A k přírodě.

Jakou knihu má Matýsek nejraději?

Můj vnuk o sobě tvrdí, že je myslivec, takže má rád všechno o zvířátkách. Stejně jako já má rád přírodu. Četla jsem mu knížku Gorilí pohádky / Moja, Tatu a tiplíci. Pak jsme se na ně šli podívat i do ZOO. Anebo máme oba rádi také Křemílka a Vochoomůrku. Minule, když jsem mu je četla, tak u toho usnul, ale já sama jsem byla tak zvědavá, jak to dopadne, že jsem si to dočetla až do konce. Viděla jsem to jenom jako Večerníček, ale knížku jsem nečetla. To je něco úplně jiného.

Četla jsi to stejně jako Bohdalka?

Samozřejmě. Naprosto stejně 😊.

U knih ještě chvíli zůstaneme. Ptám se na to všech. Máš nějakou nejoblíbenější knihu?

To nevím, jestli nejoblíbenější. Mám ráda knihy všeobecně. Miluji jejich vůni. Kolikrát, když jsem dostala knížku k Vánocům, než jsem ji začala číst, čichala jsem tu vůni tisku, listů, novoty. Měla jsem ráda dívčí romány Stanislava Rudolfa nebo Memento od Radka Johna. Později Čachtickou paní, ráda si přečtu i něco humorného, např. Deníček moderního fotra od Dominika Landsmana. Nemám nijak vyhraněný styl. Čtu knihy Evžena Bočka, Nadi Horákové..., poslední kniha, kterou jsem teď četla, se jmenuje Musela jsem zemřít, od Anity Moorjani. Moc dobrá kniha. Doporučuji.

Květen – lásky čas, červen – doba dovolených. Kam se chystáš letos na dovolenou?

Mám ráda neplánované dovolené, které přijdou tak nějak spontánně. Určitě pojedu někam s vnukem a pak se uvidí. Využiju nějaké dobré situace, sbalíme se a jedeme.

A co láska?

„Proč jsem si jen nevzala Pištu Hufnágla?“ 😊

ProSenior / Okno do rómské poezie / fejeton

Láska, to je věčné téma po staletí. Pro básníky, prozaiky, romanopisce, humoristy i fejetonisty. Téma bez hranic, v každé době i podobě. Pro mladé, pro staré, pro všechny etnika a národnosti. Když už tu máme květen, lásky čas, a já bych ještě dodal červen, třešní čas, nedá mi to, abych se s vámi nepodělil o zážitek, který se mi stal před lety, ovšem v mé mysli bude navěky.

Říká se, že člověk nikdy nezapomene na svou první lásku. Ta moje byla samozřejmě ve školce, ale na tu jsem zapomněl. Už ani nevím, jak se všechny ty malé holčičky jmenovaly. Na základní škole jsem byl zamilovaný jen a pouze do třídní učitelky, na druhém stupni pak přišly na řadu vyvinuté spolužačky. Byla mezi nimi první, opravdová láska? Nebyla. Tedy zase zapomenuto. A už se dostávám na střední. Přišla první velká, opravdová láska... Vždycky se mi líbily holky s dlouhými vlasy. A úplně nejvíc černovlasé. Jedna z nich, jmenovala se Erika, mě naprosto dostala. Byla o dva roky starší, pila pivo, kouřila, sprostě nadávala... v mých očích „dokonalost sama“. Když po mně poprvé hodila očkem, seděla na zahrádce s partou jejích kamarádů, zřejmě z učňáku, a já seděl opodál s tou svojí, ze střední. Obě naše školy byly blízko, logicky se tedy volily i stejné mimoškolní lokality. „Ty vo..., co na ni tak vejráš?“ uzemnil mě jeden z mých kamarádů. „Snad ses nezabouchl. A zrovna do ní?“ Zabouchl. A bylo mi jedno, jestli je taková nebo maková, tedy ona byla spíš maková. Byl jsem zamilovaný až po uši. A zatímco u „jejího“ stolu se vesele pilo a kouřilo, u našeho jely tyčinky a limonády. Jen Honza Ranek občas propašoval jedno pivo, protože vypadal starší.

Byl konec května, skvělý čas na lásku. Ovšem kdyby i protistrana jevila zájem. A ona... jevila. „Koleduješ si do držky“, neodpustili si poznámku moji přísedící. Málem došlo na jejich slova, když se najednou od stolu mé krásky zvedl téměř stokilový týpek v adidaskové teplákovce: „Co čumíš vo..., chceš do držky?“ Nechtěl jsem.

Odebral jsem se domů a věnoval se svojí druhé velké lásce, knihám. Napadlo mě, že bych mohl té nádherné černovlasé holce složit nějakou básničku. Jenže verše mi nikdy moc nešly. Nevadí. V knihovně půjčím nějakou sbírku a básničku opíšu. Fantastický nápad! A vyšel! V knihovně jsem našel... *Okno do rómské poezie*. Zádrhelem byl ovšem jazyk, kterým byly verše psány. Ale kdo hledá, najde. Intuitivně jsem si vybral báseň, kde se nejčastěji opakovalo slovo „baby“, protože tak se přece říká pěkným holkám, že jsou to „pěkné baby“. A co víc, na konci básně se často opakovalo slovo „love“, vydedukoval jsem, že to je jasná láska! Básničku jsem si opsál rovnou dvakrát, jeden list pro sebe a jeden pro mou vyvolenou. Teď už jen vymyslet, jak jí básničku podstrčit, kdy bude sama a nebudou s ní ty adidaskové gorily. Nemohl jsem se dočkat, až ocením, jak rozumím jejich kultuře. A aby se můj plán setkal se stoprocentním úspěchem, jelikož byl červen, čas třešní, pojistil jsem si to ještě pytlíkem třešní, který jsem „pro ni“ koupil. Pak už jsem jen nenápadně čekal za školou, jestli ji uvidím. Pokud bude sama, hned ji oslovím a předám tyto krásné, zamilované verše;

*Babo, miri babo,
pre soste mišl'ines,
pro had'ocis ča bešes,
o šero tele mukes.
Ma dumin, ma mišl'in,
so tuke olestar,
sako peske dživel
peskere šerestar.*

*O papus sas lavutaris
the chart'as has,
tu leske phurdehas,
zajd'ica pro dumo,
gav gavestar phirehas,
chan'l'a bikenehas.*

*Vaš o chan'l'a love,
vaš o love maro,
mi chan o čhavore,
bo tuke len pharo.*

Měl jsem štěstí. Černovlasá kráska vyšla ze dveří učňáku s nějakými holkami, ale pak se rozešly a dál už šla sama. Přišel jsem k ní. „Něco pro tebe mám“. „Jééé, třešně.“ „No, počkej, ještě něco.“ Polilo mě horko, zrudnul jsem jak ta nejčervenější třešeň v pytlíku. To je v pytli. Básnička leží doma v šuplíku. „Nechceš jít k nám?“ vyhrkl jsem najednou bezmyšlenkovitě. „Proč jako?“ „Mám pro tebe ještě něco.“ Šla. Rodiče nebyli doma a to odpoledne jsem byl „divokou, černovlasou Erikou“ zasvěcen do pořádného pití, hustého kouření... a divokého milování. Na básničku ani nedošlo. Hned ráno jsem volal, že jsem ji zapomněl ještě něco dát. „Tak počkej za školou.“ Přišla přesně na čas. Strčil jsem ji obálku. „Co to je?“ „Teď to prosím neotvírej, až doma.“ „Tak jo.“ A odešla. A od té doby se na mě už ani nepodívala, před školou se mi spolu s jejími „přívrženci“ pořád posmívala, nechtěla se mnou vůbec mluvit. Vyhýbala se mi nebo naopak pokřikovala něco, čemu jsem vůbec nerozuměl. Byla prostě „divná“. „Kašli na ni“, radili opět kamarádi. Kdyby tak věděli... Co jsem jí ale udělal? Čekala snad v obálce peníze? Zlatý řetízek? Nebo jsem ji zklamal tím, že byla moje první? Že jsem byl

oproti ní v otázce milování naprosto nezkušený? Pár dnů na to jsem pochopil, když jsem šel odevzdat Okno rómské poezie zpátky do knihovny. „Vy rozumíte rómské poezii?“ zeptala se mě knihovnice. „Ne, proč?“ „Že to čtete v originále.“ My tu máme ještě rozšířené vydání i s překladem do češtiny.“

*Babičko má milá,
na posteli sedíš,
ruce na kolenou,
hlavu máš skloněnou.*

*Ustaraná, vlasy šedé,
netrap se,
že žijem po svém,
každý jak dovede.*

*Děda hrál na svatbách,
motyky koval,
ty jsi mu dmýchala měch,
pak jsi chodila po vesnicích,
ranec motyk na zádech.*

*Pár halířů nebo chleba
líběj, selko, dát!
Je mi líto těch mých dětí,
pořád mají hlad.*

P.S. Dnes má moje první láska pět dětí.
Snad hlady nestrádají.

Petr Pavlásek

Spisovatelé do knihoven

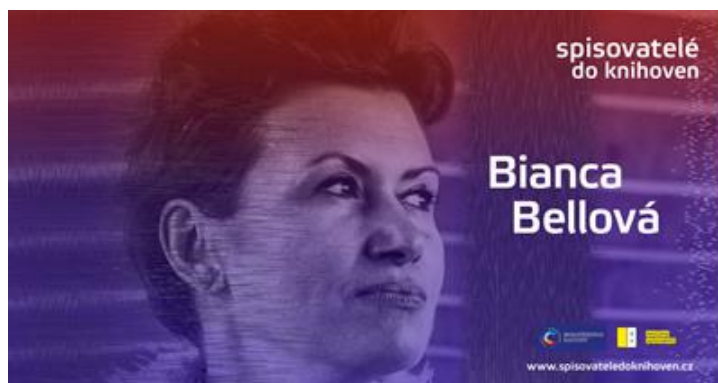
Městská knihovna Hodonín je jako jedna z deseti knihoven v České republice zapojena do projektu Spisovatelé do knihoven. Cílem tohoto projektu je seznámit veřejnost se

známými i méně známými autory, ať už z řad básníků nebo prozaiků. Autorské čtení pro veřejnost rozšířila hodonínská knihovna také o posluchače středních škol.

Ohlasy studentů oboru stavebnictví 2.C. / Střední škola průmyslová a umělecká Hodonín na besedu se spisovatelkou Annou Beatou Háblou.

- Beseda s paní spisovatelkou a architektkou se mi líbila z hlediska architektury, jelikož mluvila o problémech řešení některých budov. Zaujalo mě, že pracovala v Amsterdamu, jelikož se mi tohle město moc líbí a závidím jí její bohaté zkušenosti.
- Beseda s paní spisovatelkou se mi líbila, něco mě inspirovalo. Nejvíc mě zarazil ten její rap, to bych zrovna nečekal od takové osobnosti, která je spisovatelkou, ale špatné to nebylo.
- Beseda s paní spisovatelkou a architektkou Annou Beatou Háblou se mi líbila, dala nám jiný pohled na svět a velice mě zaujaly její básně a přednáška o Nemístech. Přednáška by mohla být trochu více propracovanější a jediné, co se mi opravdu nelíbilo, tak zakončení besedy rapem, změnilo to můj názor a pohled na paní Annu Háblou.
- Beseda s paní Háblou se mi velice líbila, byla sympatická a milá. Její Nemísta byla velice zajímavá. Určitě bych se ráda dozvěděla víc.
- Beseda se mi celkem líbila. Zaujaly mě prezentované básně a nápad zaplnění nimi prázdná místa. Dozvěděla jsem se také spoustu informací o urbanismu a o smysluplném využití veškerých míst. Jen je škoda, že nezbyl čas na otázky, jelikož bychom mohli otevřít i jiná témata. Celkově bych besedu hodnotila kladně. Paní Anna Beata Háblou je pro mě určitě inspirativní osobou a obohatila mě o vědomosti, které by se mi mohly hodit v budoucnu.
- Beseda se mi líbila, nejvíce její styl a umísťování básní na různé konstrukce či zařízení předměty (a taky rap, ten byl originální).
- Spisovatelka se mi líbila, protože byla zajímavá, chvilkami vtipná a inspirující.
- Paní spisovatelka mluvila o tématu, které mě zaujalo, zejména tedy propojení architektury s poezií.
- Beseda se mi líbila, protože paní Háblou mluvila o zajímavých tématech ohledně stavebnictví a architektury. Beseda byla pro mě velmi inspirativní.

- Beseda se mi líbila. Hlavně z důvodu, že mi vždy přijde zajímavé nahlédnout do tvořivého procesu umělce, i když z jiného oboru, protože každý postupuje jinak a jinak vnímá věci. A také paní spisovatelka na mě působila sympaticky a vtipně.

- Beseda se mi velmi líbila a určitě ve mně zanechala i nějaké poznatky. Velmi se mi líbilo myšlení paní spisovatelky, jak na svých příbězích pracuje, jak nad věcmi přemýšlí a jak čerpá inspiraci, souhlasím i s jejím názorem, že inspirace se jen tak najít nedá, že většinou přichází sama. Žádnou knihu jsem od ní nečetl, ale tvorba mě velmi zaujala, především tematika Ostrovu, který bude teprve vydávat. Zaujalo mě i to, že píše poměrně drsné příběhy, protože někdy v člověku vyvolá větší pocity a emoce příběh, který nekončí zrovna nejveseleji s tzv. happy endem, ale právě i tragický či drsný příběh, ze kterého si velmi často odnesu víc, a ponechá to ve mě víc pocitů než klasické happy endy, které jsou skoro všude. Za mě to tedy byla velmi příjemně strávená beseda a udělala mi velkou radost.

- Beseda s paní Biancou Bellovou se mi velice líbila, a to především proto, že

sdílím podobný přístup k tvorbě jako ona. I já se ztotožňuji s názorem, že inspirace musí přijít sama a zcela spontánně, a ne v naplánovaném čase. Právě impulzivnost myšlenky je nejlepším hnacím motorem k tvoření. Byla to velmi zajímavá a cenná zkušenost – škoda jen, že v on-line podobě.

- Beseda se mi líbila, myslela jsem si, že řeč bude jen o knížce Jezero, ale mile mě překvapilo, že došlo i na téma života spisovatelky, její zkušenosti, zážitky atd. Překvapilo mě ale, že spisovatelka se neužívá pouze psaním, a to i přes to, že její kniha je tak slavná a přeložena do spousty jazyků.
- I když jde o velmi uznávanou spisovatelku, tak se považuje za úplně normálního člověka. Sama tvrdila, že by neřekla, že je v psaní dobrá, ale že je to jen to, co jí jde nejlíp.
- Beseda s paní spisovatelkou se mi vcelku líbila. Zaujalo mne jak dokáže čerpat z vlastních zkušeností, dokáže je dát do svých knih. Myslí, že bylo i užitečné dozvědět se, jak vzniká kniha (a její příběh) z pohledu spisovatele. Jen škoda, že se beseda nekonala přímo u nás ve škole, určitě by to zanechalo větší zážitek.
- Beseda s paní spisovatelkou se mi líbila, její myšlenkové pochody se hodně podobají těm mým. Taktéž mi bylo blízké, že paní mluvila o tom, že čerpá i z vlastních zkušeností nebo z příběhů svých blízkých – podle mě z toho bývají nejlepší příběhy, protože člověk se dokáže více vcítit do hlavní postavy nebo i do vedlejších postav.
- Beseda se mi moc líbila, bylo to poučné. Paní spisovatelka byla velmi milá a ochotně odpovídala na všechny položené otázky.

1. Napsal(a) jste někdy pro někoho nějakou zamilovanou básničku, nebo naopak někdo napsal(a) pro vás?

2. Jakou knihu byste koupil (a) dítěti k Mezinárodnímu dni dětí?

Zdeněk H., pracující důchodce, Hodonín

1. Básničky jsem recitoval, ale nepsal.
2. S dětmi moc do styku nepřijdu a současné dětské autory neznám. Napadá mě třeba Neználek, ale co já vím, jestli se tohle ještě mezi dětmi čte?

Lenka N., zdravotní sestra, Kyjov

1. Na střední jsem dostala zamilovaný dopis. Nerýmoval se a byl plný hrubek. Dodnes nevím, od koho byl.
2. Záleží na věku, ale myslím, že pohádkami člověk nic nepokazí.

Radek P., řidič, Hodonín

1. Psal jsem zamilované verše mé nynější manželce, ale nikdy jsem jí je nedal.
2. Nevím. Někou o zvířátkách? Asi o psech.

Alena K., prodavačka, Rohatec

1. Kdysi na škole jsem zamilovanou básničku napsala. Bylo to ve slohu. Dostala jsem dvojku. 😊
2. Mám dvě dcery, koupila bych jim Krtečka.

Honza K., nezaměstnaný, Hodonín

1. Jo, hodně jsem skládal básničky a balil na to holky 😊. Hraju i na kytaru.
2. Tak to nevím. Něco o princeznách?

Iveta P., na mateřské dovolené, Ratíškovice

1. Já jsem si psala sama deník a básničky do šuplíku, už ani nevím, o čem byly.
2. Vzhledem k tomu, že synovi bude rok, tak asi nějaké leporelo.

Viktor V., pojišťovací makléř, Strážnice

1. Básničky teda vůbec. Ani nepsal, ani nedostal.
2. Asi bych se zeptal manželky, má lepší přehled

Klaudie V., studentka, Hodonín

1. Jednou o mně napsal spolužák rýmovaný status na Facebook. To se taky počítá?
2. Mám malého bráchu, koupila bych mu nějakou knížku o Minecraftu, na tom teď dost uždí.

Jiřina B., důchodkyně, Hrušky

1. Ano, dostávala jsem zamilované básničky. Ale to už je tak strašně dávno.
2. Malého prince. A četla bych si to s nimi. Tedy s vnoučaty. Děti už jsou dospělé.

Alex B., student, Hodonín

1. Básničky? To neumím.
2. Děti nemám, ale mám mladšího bráchu. Poradil bych se s mamkou.

Ptala se: Jana Dukić

2. 5. 1902

narodil se Alan Marshall

(zemřel 21. 1. 1984)

australský spisovatel

120. výročí narození

9. 5. 1927

narodila se Ludmila Vaňková

(zemřela 3. 2. 2022)

autorka historických románů

95. výročí úmrtí

14. 5. 1992

zemřel Václav Florec

(nar. 27. 9. 1934 v Ratíškovicích)

národopisec

30. výročí úmrtí

3. května / Světový den svobody tisku – World Press Freedom

Od roku 1993 se **3. květen** nese ve znamení významné mezinárodní události - Světového dne svobody tisku. Za vyhlášením světového dne stojí Valné shromáždění OSN. Den má podle OSN informovat veřejnost o porušování svobody tisku a připomínat, že média čelí cenzuře, sankcím nebo pozastavení činnosti, a novináři, redaktoři i vydavatelé po celém světě jsou obtěžováni, napadáni, dokonce i zabíjeni.

foto:Shutterstock.com

Statistika

Na špičce žebříčku svobody médií se drží severské státy Norsko, Finsko, Švédsko a Dánsko. Mezi deseti nejsvobodnějšími zeměmi pro novináře se nacházejí ještě tři evropské státy, šesté Nizozemsko, deváté Portugalsko a první desítku uzavírá Švýcarsko. Česká republika se v loňském indexu umístila

celosvětově na 40. příčce, v rámci Evropy pak Česku patří 25. pozice. „Čeští novináři čelí velkým výzvám, včetně ohrožení veřejno-právního vysílání ze strany státem kontrolovaných kontrolních orgánů nebo šíření takzvaných „alternativních médií,“ uvedli pro webový portál seznam.zpravy.cz ve své zprávě Reportéři bez hranic.

Svoboda projevu v České republice

V rámci českého právního řádu je svoboda projevu (spolu s dalšími svobodami) zaručena Článkem 17 Listiny základních práv a svobod. Článek zaručuje svobodu projevu a právo na informace, nepřípustnost cenzury, právo vyjadřovat názory libovolným způsobem a svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu. Podle tohoto článku jsou též orgány veřejné správy povinny přiměřeně informovat o své činnosti. Listina v článku připouští možnost zákonného omezení svobody projevu a práva vyhledávat a šířit informace, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví, mravnosti. Právo přijímat informace však nijak omezit nelze.

zdroj: wikipedia.org/wiki/ Svoboda_ projevu

4. 6. 1922

narodila se Valja Stýblová
(zemřela 12. 11. 2020)
spisovatelka, prozaička
100. výročí narození

4. 6. 1937

narodil se Robert Fulghum
americký prozaik
85. výročí narození

5. 6. 2012

zemřel Ray Bradbury
(narodil se 22. 8. 1920)
americký spisovatel sci-fi
10. výročí úmrtí

6. 6. 1987

zemřel Eduard Petiška
(narodil se 14. 5. 1924)
básník, prozaik, překladatel
35. výročí úmrtí

7. 6. 1882

narodil se Rudolf Těsnohlídek
(zemřel 12. 1. 1928)
básník, prozaik, publicista
140. výročí narození

13. 6. 1962

narodil se Pavel Kosatík
autor literatury faktu
60. výročí narození

19. 6. 1947

narodil se Salman Rushdie
anglický prozaik
indického původu
75. výročí narození

21. 6. 1942

narodila se Markéta Zinnerová
autorka knih pro děti a mládež,
filmová a rozhlasová scénáristka
80. výročí narození

28. 6. 1712

narodil se Jean Jacques Rousseau
(zemřel 2. 7. 1778)
francouzský spisovatel, filosof,
skladatel a hudební teoretik
310. výročí narození

1. červen / Mezinárodní den dětí

Dětský den není jen jeden. V různých částech světa vznikalo dětských dnů postupně víc. A prapočátky můžeme hledat už ve spojitosti s církevními oslavami.

Jak a proč vznikl Den dětí

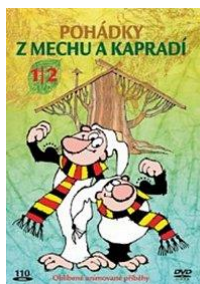
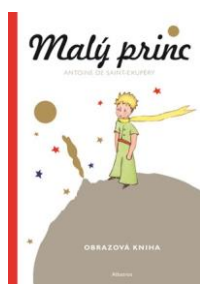
První Den dětí se slavil druhou červnovou nedělí v roce 1857. V tento den reverend Charles Leonard, který byl léta pastorem v městečku v Massachusetts v USA, sloužil speciální mši za děti. Tento den pak pojmenoval jako Den růže, později jako Den květin a nakonec se ustálilo pojmenování Den dětí. Tímto byla zahájena tradice dne v USA. Další datum pro oslavu Dne dětí se objevilo v Turecku při založení Národního shromáždění 23. dubna během Turecké války za nezávislost. Tehdejší ochránce národních práv Mustafa Kemal prohlásil, že důležitou součástí k budování nového státu jsou děti. Proto ustanovil jako Den dětí 23. duben.

Vyhlášení dne dětí, který by se slavil po celém světě, bylo poprvé doporučováno v roce 1925 na Světové konferenci pro blaho dětí. Tato konference se konala 1. června 1925. Ve stejný den se v San Franciscu konal festival Dračích lodí, na jejichž oslavu čínský generální konzul shromáždil mnoho čínských sirotků, aby poukázal na to, že společnost by se měla více zabývat dětmi. Tyto dvě významné události, které se staly ve stejný den, určily datum oslav Dne dětí, který byl ale oficiálně

vyhlášen až později. Ten den ještě ne.

V roce 1949 Mezinárodní demokratická federace žen vyhlásila Den pro ochranu dětí. Důvodem k vyhlášení bylo masové zabíjení žen a dětí v Lidicích v roce 1942 a také ve francouzském Ouradouru v roce 1944. Datum oslav bylo ustanoveno na 1. června. Začalo se slavit rok po jeho vyhlášení a oslavy probíhaly každý rok. Některé státy datum převzaly a postupně se ze Dne pro ochranu dětí stal Den dětí nebo také jiným názvem Mezinárodní den dětí. V roce 1952, kdy už se slavil Den pro ochranu dětí, usilovala Mezinárodní unie pro péči o dítě o vyhlášení dne, který by oslavoval výhradně děti. Na toto OSN zareagovala a v roce 1954 vyhlásila Světový den dětí. (Universal Children's Day). Účelem tohoto vyhlášení byla podpora dětí, poskytnutí dobrých podmínek pro jejich zdravý vývoj a přístupu ke vzdělání. Valným shromážděním OSN bylo všem státům doporučeno, aby oslavovaly děti ve stejný den. Datem oslav byl zvolen 20. listopad, a to proto, že v tento den v roce 1959 Valné shromáždění OSN přijalo Deklaraci o právech dítěte a ve stejný den, v roce 1989, přijalo Úmluvu o právech dítěte. Některé státy si i přesto ponechaly datum oslav na začátek června, jiné státy datum oslav přesunuly na listopad podle doporučení OSN. Československo, později Česká republika slaví Mezinárodní den dětí 1. června.

MěK Hodonín / Doporučujeme pro děti

VÝSTAVY / květen / červen

30. 4. – 31. 5. / galerie Vednevnoci
Zdeněk Polišenský / Dívčí akty

4. 6. – 2. 7. / galerie Vednevnoci
Roman Šafránek / Malba, plastika
Středa 8. 6. od 18.00 Vernisáž výstavy

do 31. 5. / Plácek
Ekofórum. Výstava prací žáků Základní školy praktické školy Hodonín a uživatelů Zeleného domu pohody Hodonín.

9. 6. – 26. 8. / **Plácek** / Viktorie Klepáčová
Představení tvorby mladé hodonínské autorky.

do 31. 5. / Minigalerie Amatér
Výstava kreseb absolventů kurzu kresba. V rámci Univerzity volného času.

do 31. 5. / **Výstavní sál**
I takový je život. Výstava nevšedních fotografií ze všedního života“, který není vždy jednoduchý. Pořádá Kontaktní centrum Vážka Hodonín.

VÝBĚR akcí MĚK Hodonín

5. 5. do Městské knihovny Hodonín zavítal místostarosta města Strážnice PhDr. Walter Bartoš, Ph.D., MBA. Přednesl zajímavou přednášku týkající se Česko německých vztahů ve 20. století na pozadí osvobození Evropy 8. 5. 1945. Panu Bartošovi děkujeme a doufáme, že nebyl v hodonínské knihovně naposledy.

12. 5. / **Nad'a Horáková – Májové setkání**
Autorské čtení oblíbené hodonínské rodačky, písňící historické romány, detektivky, fejetony a povídky. Je také spoluautorkou scénářů a námětů 1. a 2. řady televizního seriálu Policie Modrava. Přijďte se podívat, jaké téma si Nad'a Horáková vybrala k májovému čtení svých knih.
od 17.00 / Přednáškový sál

24. 5. / **Využití včelího vosku v domácnosti**
Lektorka Milada Češková názorně vysvětlí, jak vyrobit praktické voskované plátýnko na zabalení pečiva.
16.00 – 17.30 / Zasedací místnost

25. 5. / **Píšu, tedy jsem...**
Městská knihovna Kyjov ve spolupráci s Obecní knihovnou Rohatec a Městskou knihovnou Hodonín pořádá setkání regionálních autorů. Vstup zdarma.
od 17.00 / knihovna Rohatec, stará škola

Informace

- Předchozí čísla knihovního magazínu Knihomol si můžete v elektronické podobě „prolistovat“ na stránkách <https://www.knihovnahod.cz/magazin/index.html>
- SLEDUJTE nás na Facebooku, Instagramu a na YouTube kanále „Knihovna Hodonín“.
Přístup na YouTube kanál na domovské stránce webu MěK www.knihovnahod.cz nebo přímo na YouTube kanále „Knihovna Hodonín“.

• PRAVIDLA V ZAŠÍVÁRNĚ

V designovém prostoru Městské knihovny Hodonín zvaném Zašívárna platí nová pravidla.

Vstup pouze pro registrované čtenáře od 13 do 26 let.

Hru na Playstationu je potřeba rezervovat předem.

Podrobnější informace / včetně rezervace na Playstationu / naleznete na webových stránkách Městské knihovny pod tímto odkazem. <https://www.knihovnahod.cz/zasivarna.html>

ČEŠTINA PRO UKRAJINCE

Každou středu se konají v prostorách Městské knihovny Hodonín **lekce češtiny** pod vedením Mgr. Simony Novákové a Mgr. Jany Lamačové. Lekce jsou zdarma.

15.00 – 16.00 Zasedací místnost

16.30 – 17.30 PC učebna

V téměř každé obci nebo městě najdete veřejnou knihovnu. Ptejte se místních, kde je knihovna (fonetický přepis) nebo hledejte tento nápis: KNIHOVNA

- 1) Knihovna je volně přístupná, není třeba mít průkazku.
- 2) Knihovna poskytuje veřejnosti přístup k internetu
- 3) Knihovna nabízí komukoliv k využití wifi připojení zdarma.
- 4) V knihovně jsou k dispozici počítače s internetovým připojením zdarma
- 5) V knihovně si můžete nabít telefony, notebooky nebo tablety.
- 6) V knihovně jsou k dispozici toalety a pitná voda.
- 7) V knihovně je klid a je zde možnost si odpočinout.
- 8) V knihovně je dětské oddělení nebo koutek, tedy tu mohou relaxovat i vaše děti.
- 9) Knihovník vám pomůže, poskytne další informace, vyhledá kontakty, propojí vás s dalšími institucemi, které potřebujete.
- 10) V knihovně si můžete domluvit setkání, prostory jsou zdarma.
- 11) V knihovně si můžete odložit věci.
- 12) Nebojte se využít knihovnu, pomůžeme vám.

Майже в кожному місті чи селі є громадська бібліотека. Запитайте у місцевих жителів, де знаходиться бібліотека. (Фон. [Кде є книгозна?]) або шукайте напис: КНИHOVNA.

- 1) Вхід у бібліотеку вільний. Немає необхідності мати абонемент.
- 2) У бібліотеці є можливість виходу в інтернет.
- 3) У бібліотеці можна будь-кому безкоштовно використовувати WiFi.
- 4) У бібліотеці можна безкоштовно користуватись комп'ютерами з виходом в інтернет.
- 5) У бібліотеці можна заряджати телефони, планшети та ноутбуки.
- 6) У бібліотеці є питна вода та туалети.
- 7) У бібліотеці тихо і можна відпочити.
- 8) У бібліотеці є зона або куток для дітей, тож ваші діти можуть там також відпочити.
- 9) Працівник бібліотеки зможе вам допомогти: надати додаткову інформацію, знайти потрібні контакти, зв'язати вас з потрібними вам організаціями.
- 10) У бібліотеці ви можете домовитися про зустріч, доступ до бібліотеки є вільний.
- 11) Верхній одяг, сумки, портфелі та рюкзаки можете залишити у гардеробі.
- 12) Не бійтеся користуватися послугами бібліотеки, ми вам завжди допоможемо.

městská knihovna
hodonín

POHÁDKOVÁNÍ PRO NEJMENŠÍ S INGRID NESVADBOVOU

ŠKVRŇATA A BATOLATA
DO KNIHOVNY NATOTATA

V RÁMCI PROJEKTU „S KNÍŽKOU DO ŽIVOTA“

16. 5. 2022

9.00 - 10.00 0-4 roky

10.30 - 11.30 0-4 roky

Přihlášení předem není nutné.

www.knihovnahod.cz

*z akce bude pořizována fotodokumentace pro potřeby Městské knihovny Hodonín. Může být zveřejněno na webu knihovny, fb profilu či tištěných materiálech